
4. december
Mere om Kong Vinter
og
Madam Tø

Oles
skitur

Eventyr af Elsa Beskow

GYLDENDAL

Jeg kan næsten ikke vente, til jeg kommer i skole i dag. Jeg er så spændt på at høre resten af historien om Ole, Onkel Rimfrost og Kong Vinter, ja, også om hende Madam Tø. Men fru Andersen siger, at før vi kan få historie, skal vi læse op fra vores Ole Bole, som er vores læsebog. Hvis vi alle læser pænt, kan der måske blive tid til at få historie. Åh, jeg håber sådan, at vi kan læse godt nok. Vi er ved at læse om en dreng der hedder Ole, og læsestykket handler om nogle drenge, der skyder til måls med geværer. Jeg tror nu ikke, det kan være rigtige geværer de bruger, det er nok propbøsser ligesom min derhjemme. Den skyder ikke så langt og mor har sat en snor i proppen, så den ikke bliver væk, når jeg skyder. Så, nu er det min tur til at læse.

- ”nu skal alle skyde til skiven. Ole skød forbi, ha - ha det var en skam. Ole!”

Det går helt godt med at læse nu.

- Ja, I er blevet rigtig dygtige alle sammen, sir’ fru Andersen, men jeg synes nu ikke, vi er lige dygtige. Børge og Margit har svært ved det, de hakker og stammer, så det er svært at forstå, hvad de læser, og fru Andersen må hele tiden hjælpe dem.

Nu tager fru Andersen bogen frem fra skuffen. Så nu skal vi høre slutningen på eventyret.

- Kan I alle huske, hvad der skete i går, spørger fru Andersen.

Fru Andersen er god til at læse op og nu bliver det rigtigt spændende. Ole besøger Kong Vinters store slot af is og sne, hvor små lappemænd og lappekoner sidder og laver julegaver, og Ole leger og slås med sne med lappebørnene. Bare det var mig, der kunne det, men sneen uden for vinduet er næsten tørt, så man skulle tro, at Madam Tø havde været her, ligesom i eventyret. Vi kommer ikke til at kælke i dag, men det kan jo være, det begynder at sne igen i aften. Det håber jeg.

Jeg skynder mig hjem fra skole i dag, for mor må høre historien om Kong Vinter. Da jeg kommer indenfor døren råber jeg – Mor! Mor! Nu skal du bare høre en historie. Han bor i et stort slot af is og ...

- Stop nu lidt, siger mor, Hvem bor i et slot af is?

- Det gør Kong Vinter og han...

- Vent nu lige lidt, siger mor – få nu dit overtøj af, så kan du fortælle mig historien bagefter.

Jeg kan næsten ikke vente med at fortælle mor om Ole og Kong Vinter, men det kan godt være, at jeg bliver nødt til at skifte tøj først.

Mor synes også, at det er en god historie, som fru Andersen har læst for os, men hun har lidt travlt, for hun skal til at stryge vasketøjet.

Jeg kigger ud af vinduet, det er begyndt at regne, så vil jeg ikke ud. Jeg får fat i Ulrik, og vi bestemmer os for at lege med bondegården. Den fik Ulrik til sin fødselsdag af farmor og farfar i Trunderup. De bor på en gård, så de syntes nok, at Ulrik også skulle ha’ en. Ulrik og jeg leger tit med bondegården, og vi har en

del dyr til den også, og den anden dag fik vi en lille kalv i julekalenderen. Taget på bondegården kan tages af, så vi kan stille dyrene ligesom i en rigtig stald. Vi har også to figurer, som kan sidde på en bæk. Det er to gamle mennesker, så det kunne godt være farmor og farfar.

I en trækasse har vi en masse kastanjer, som vi har samlet fra de store træer lige uden for huset. Kastanjerne bruger vi til mange ting. Hvis vi sætter tændstikker i de store, kan de bruges som dyr, og de mindste bruger vi til roer. Vi lægger dem i lange rækker, ligesom roerne ude på de rigtige marker, når de er taget op. Til bondegården har vi også en hest, som kan spændes for en vogn og så samler vi roerne sammen, lissom' vi har set landmændene gøre. Det er sjovt, og vi hygger os rigtigt sammen. Det er dejligt at være inde og lege og bagved kan vi høre mor svinge strygejernet frem og tilbage.

Pludselig banker det på døren, det er Niels Kresjan. Han står i døren med sin store taske med blade, men vi plejer da aldrig at købe blade.

- Kun I ikke tænke Jer at bestille nogle julebøger og hæfter. Mor sætter strygejernet fra sig.

- Ja, så må jeg jo hellere se, hvad du kan lokke med.

Niels Kresjan tar' et lille hæfte frem, hvor der står, hvad man kan bestille. Mor kigger på sedlen og bagefter på mig.

- Den der er vist lige noget for dig.

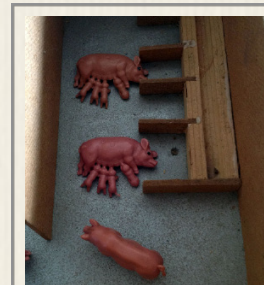
"Den Lille Historiebog" - den ser lidt spændende ud, men mon jeg kan læse den? Det mener mor, nu nok jeg kan, så hun bestiller bogen og hæftet "Lillegut" til mig og "Ved Julelampens Skær" til sig selv. Niels Kresjan er glad for, at han for en gang skyld, har fået solgt blade til os, og lidt efter ser jeg ham traske med den store taske videre ned gennem byen.

*

Hvordan var det i virkeligheden?

Sådan så min bondegård ud, og du kan se, at jeg har den endnu. Jeg havde mange dyr og også en traktor, som desværre er blevet væk. Så kunne Ulrik og jeg lege, at bondegården var ligesom min farfars gård i Trunderup.

De blade som mor bestilte ved Niels Kresjan.

Sallinge å

Det her er åen, der løber gennem Sallinge. Der er ikke noget, der er forandret. De hvide sten og det røde gelænder var der også i min barndom. Vi måtte ikke lege ved åen, men gjorde det alligevel. Og sommeren lavede vi kolbøtter på gelænderet, lige ned til åen, når vi gik til og fra skole. Tænk hvis fingerne var gledet af gelænderet. Det tør jeg slet ikke tænke i dag. Du kan se forskolen i baggrunden.